

Jak poznáme Číňana

Written by Tomáš Vízek

Sunday, 15 November 2009 06:44 - Last Updated Saturday, 28 November 2009 07:38

There are no translations available.

Aneb vizitka průměrného Číňana

Neustále kouří

```
{phocagallery  
view=category|categoryid=36|imageid=5752|detail=0|displayname=0|displaydetail=0|displaydown  
load=0|imageshadow=none|float=right|piclens=1}
```

Číňan téměř nikdy nevyndává cigaretu z úst, jako by k němu přirostla. Neodklepává popel, labužnický nepotahuje. Sedí, stojí, jí nebo leží s cigaretou. Ano, Číňan kouří při jakékoli činnosti a příležitosti. Ve vlaku vleže, v autobuse v sedě, při jídle v restauraci, při práci na chodníku. Cigaretu zapaluje jednu od druhé, vajgly odhazuje, aniž by je típl. Nemůžeme mu upřít, že o cigaretu se rád podělí a naopak nechápe, že turista nabízenou pochutinu odmítne. V Číně totiž kouří úplně všichni!

Miluje hluk, respektive KRAVÁL!

Sbíječky, klaksony, píšťalky, karaoke, do toho ještě pořádně dupat, a Číňan je spokojený. Turista pláče pod postelí se špunty v uších, hlavu omotanou peřinou, proklíná všechny Číňany až do pokolení bambusové myši, a snaží se beznadějně usnout. Nevím čím to je, zda historickým vývojem, ale Číňani mají únosnou hlukovou hladinu prostě jinde než my. Libují si v kraválu, zatímco my si rveme vlasy. Po pěti nocích, kdy jsme díky diskotékám, v celé Asii tolik oblíbenému karaoke, hlučným sousedům, nebo chrápajícím spolunocležníkům nezamhouřili oko, se jediným, zato naprosto rozhodujícím kritériem při výběru ubytování, stal hluk, respektive ticho v pokoji. Jezdit do Číny bez špuntů do uší je bláznovství! (nečekejte ale od nich zázraky)

Nosí silonové ponožky

Ať si nosí co chce, třeba krajkovany punčocháče. Když si ale třicet Číňanů sundá v lehátkovém

Jak poznáme Číňana

Written by Tomáš Vízek

Sunday, 15 November 2009 06:44 - Last Updated Saturday, 28 November 2009 07:38

autobuse boty (ty si někteří vzorně strčí do připraveného červeného igelitového pytlíku), je to opravdu silný zážitek. Nemluvě o osmdesáti Číňanech v lehátkovém vagonu.

Cestování je tu opravdu kapitola sama pro sebe, možná celá kniha. Jak jsem již zmínil, velmi oblíbené jsou tu tzv. „ Sleeper Busy“ tedy autobusy lehátkové. Při pohledu zvenčí se jedná o celkem standardní autobus. Uvnitř jsou ovšem místo obvyklých dvou řad sedadel tři řady lehátek, vždy dvě nad sebou. Možná, že i výraz lehátko je v tomto případě trochu nadnesený, představíte-li si žehliččí prkno, budete velmi blízko. Do šířky ono lehátko nepřesahuje školní židličku na prvním stupni základních škol a natáhne se na něm snad jen nedovyvinutý Číňan. Středně urostlému bělochovi tedy nezbyvá, než ležet na boku skrčený jak pes s hlavou u silonek čínského souseda.

{phocagallery

view=category|categoryid=37|imageid=5936|detail=0|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imageshadow=none|float=right|piclens=1}

Vydává zvuky

A to ne ledajaké! Ve většině západních zemí by se daly označit jako naprosto nepřipustné i v soukromí. Ovšem jiný kraj, jiný mrav, což v Číně platí dvojnásob. Je tedy naprosto normální vidět, spíš tedy slyšet Číňany chrchlat, kašlat, mlaskat, popotahovat, zívat (zvyk, zakrýt si ústa rukou ještě nedorazil), smrkat (nechte si zdát o kapesníku), chrápat a plivat. Zejména to poslední je opravdu zážitek. Po několik minut trvajícím chrchlavém koncertě Číňan plive a je mu úplně jedno kde se právě nachází: v restauraci, v čekárně, ve vlaku, v autobuse..

Je bezohledný

Alespoň tedy v našem pojetí. V Čínském pojetí je civilizovaný a barbaři jsme my. Civilizovaný člověk totiž hájí své zájmy a cpe se kupředu hlava nehlava, zatímco bílý barbar stojí ve frontě jako osel. Pokud tedy budete chtít vyřídit nebo dostat něco, po čem touží více lidí (Číňanů), budete potřebovat sakra ostré lokty, nebo se tu ani nevyčůráte. Se slušností zde nikam nedojdete!